

Сопроводительная информация

Дата принятия решения
04.02.2021

Дата регистрации
10.02.2021

Номер дела
760/25930/20

Номер решения
94755654

Форма
судопроизводства
Криминальное

Судья
Юрдига Ольга
Степанівна

Компании, указанные в тексте судебного документа

[ВИРОБНИЧО-ТОРГІВЕЛЬНА ФІРМА "ЛЕО" / 23236142](#)

[ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО "СІТІ-ТОРГ" / 35089014](#)

[ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "НАФТОТЕХ - 11" / 37699292](#)

[ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "АВТО СТАРТ" / 38084752](#)

[ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "КВАЛІФІКАЦІЙНА ПРАВО-ЕКОНОМІЧНА ПІДТРИМКА" / 38842628](#)

[ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ЛАКОНІКА-М" / 40358968](#)

[ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ГАЗТЕКСОЛЮШНЗ" / 40813910](#)

[ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ГЛОБАЛ СЕЙЛ" / 41915030](#)

[ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "КЛАСІС ТУРС" / 41963550](#)

[ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "СВІТОВА НАФТОВА КОРПОРАЦІЯ" / 41970175](#)

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

1[1]

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

Колегія суддів судової палати з розгляду кримінальних справ

Київського апеляційного суду в складі:

головуючого судді Юрдиги О.С., суддів при секретарі судового засідання Мельника
В.В., Сливи Ю.М., Хлань В.О., розглянувши у відкритому судовому засіданні в

приміщенні суду в місті Києві 04 лютого 2021 року клопотання про поновлення строку на апеляційне оскарження та апеляційну скаргу представника виробничо-тогівельної фірми «ЛЕО» - адвоката Щиглова Є.О., на ухвалу слідчого судді Солом'янського районного суду м. Києва від 30 листопада 2020 року,

за участі:

прокурора Ковалю Р.В.,

представника ВТФ «ЛЕО» Щиглова Є.О.,

ВСТАНОВИЛА:

Вказаною ухвалою задоволено клопотання прокурора відділу нагляду за додержанням законів органами фіскальної служби Київської обласної прокуратури Ковалю Р.В., накладено арешт на тимчасово вилучене майно під час проведення обшуку на нафтобазі, яка знаходиться за адресою: Київська область, м. Біла Церква, вул. Привокзальна, б. 10, з метою збереження речових доказів у кримінальному провадженні внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 3202011000000114, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 204 КК України, а саме: автомобіль марки Renault з д.н.з. НОМЕР_1 та причіп-цистерна з д.н.з. НОМЕР_2 наповнена рідиною прозорого кольору із запахом паливно-мастильних матеріалів (зі слів директора ВТФ «ЛЕО» ОСОБА_1 - бензином А-92) в кількості 12490 л., які використовувалися ВТФ «ЛЕО» (код [23236142](#)).

Не погоджуючись з таким рішенням, представник виробничо-тогівельної фірми «ЛЕО» (далі ВТФ «ЛЕО») - адвокат Щиглов Є.О. подав апеляційну скаргу, в якій просить поновити строк на апеляційне оскарження ухвали слідчого судді Солом'янського районного суду м. Києва від 30 листопада 2020 року, скасувати її, постановити нову ухвалу, якою відмовити у задоволенні клопотання прокурора.

Щодо підстав для поновлення строку на апеляційне оскарження зазначає, що 30 листопада 2020 року слідчим суддею розглянуто клопотання прокурора без виклику і повідомлення ВТФ «ЛЕО», копію ухвали не надіслано, про її існування керівнику ВТФ «ЛЕО» ОСОБА_1 стало відомо від старшого слідчого Шуліки А.О. під час допиту 30 грудня 2020 року, апеляційну скаргу надіслано 04 січня 2021 року, з урахуванням вихідних та святкових днів.

Апелянт не погоджується з оскаржуваною ухвалою, оскільки вона порушує законні права ВТФ «ЛЕО» як володільця майна, вважає її незаконною та такою, що підлягає скасуванню з підстав невідповідності висновків слідчого судді фактичним обставинам кримінального провадження.

На думку представника ВТФ «ЛЕО», слідчим суддею не досліджено всі обставини справи та не оцінено докази надані прокурором та докази, які є в загальному доступі в Єдиному державному реєстрі суб'єктів господарювання.

Окрім того, апелянт звертає увагу на те, що органом досудового розслідування з 17 по 24 листопада 2020 року проведено обшук земельної ділянки та приміщень за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. Привокзальна, 10, яка знаходиться у користуванні ВТФ «ЛЕО» у ході якогочинило майно, яке не входило до переліку дозволених в ухвалі про обшук. Окрім того, слідчим вилучене дизельне пальне у кількості 4800,00 л, на яке у ВТФ «ЛЕО» є усі необхідні документи.

Також, представник зауважує, що ВТФ «ЛЕО» не входить до переліку осіб, на майно яких може бути накладено арешт, арештоване майно не відповідає критеріям, встановленим ч. 2 ст. 167, ч. ст. 172 та ст. 98 КПК України.

Заслухавши доповідь судді, доводи адвоката Недолі Є.В., який просив задовольнити апеляційну скаргу, пояснення прокурора, який заперечив проти апеляційної скарги, вивчивши матеріали провадження і перевіривши доводи апеляційної скарги, колегія суддів вважає, що вона підлягає задоволенню, виходячи з наступних висновків.

Відповідно до долучених до апеляційної скарги матеріалів, ВТФ «ЛЕО» є володільцем майна, щодо якого вирішується питання про арешт, тобто відповідно до п. 10 ч. 1 ст. 393 КПК України, є особою, прав, свобод та інтересів якої стосується судове рішення, а отже, належить до категорії «інші особи», права яких зачіпаються які вправі подати апеляційну скаргу на рішення слідчого судді.

Згідно з вимогами ст. 395 КПК України, ухвала слідчого судді може бути оскаржена протягом п'яти днів з дня її проголошення, а у випадку якщо ухвалу суду було постановлено без виклику особи, яка її оскаржує, то строк апеляційного оскарження для такої особи обчислюється з дня отримання нею копії судового рішення.

Оскільки, 30 листопада 2020 року слідчим суддею розглянуто клопотання прокурора без виклику ВТФ «ЛЕО» права якого порушено, копію ухвали не надіслано, про її існування керівнику ВТФ «ЛЕО» ОСОБА_1 стало відомо 30 грудня 2020 року, апеляційну скаргу надіслано 04 січня 2021 року, з урахуванням вихідних та святкових днів, у зв'язку з чим колегія суддів вважає, що строк на апеляційне оскарження підлягає поновленню.

Як убачається з матеріалів судового провадження, Слідчим управління Головного управління Державної фіскальної служби у Київській області здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні, відомості про яке 09 вересня 2020 року внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань під № 32020110000000114, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 204 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що на території Білоцерківського району Київської області, на АЗС та складах паливно-мастильних матеріалів, що належать або використовуються ВТФ «ЛЕО» (код [23236142](#)), ПП «Сіті-Торг» (код [35089014](#)), ТОВ «Газтексолюшнз» (код [40813910](#)), ТОВ «Лаконіка-М» (код [40358968](#)) здійснюється зберігання з метою збуту, а також збут незаконно виготовленого пального (підакцизних товарів), які придбаються у ТОВ «Кваліфікаційна право-економічна підтримка» (код [38842628](#)), ТОВ «Світова нафтова корпорація» (код [41970175](#)) та інших і реалізуються фізичним особам за готівку та підприємствам в т.ч. ТОВ «Нафтотех-11» (код [37699292](#)), ТОВ «Авто старт» (код [38084752](#)), ТОВ «Вітранс Груп» (код [41963550](#)), ТОВ «Глобалсейл» (код [41915030](#)).

В період з 17 по 24 листопада 2020 року на підставі ухвали слідчого судді Солом'янського районного суду міста Києва від 09 листопада 2020 року проведено обшук на нафтобазі, яка знаходиться за адресою: Київська область, м. Біла Церква, вул. Привокзальна, б. 10, за результатами якого виявлено та вилучено незаконно виготовлені паливно-мастильні матеріали та знаряддя які використовувалися для перекачування та транспортування незаконно виготовлених підакцизних товарів, а саме:

- транспортний засіб марки Renault з д.н.з. НОМЕР_1 та причіп-цистерна з д.н.з. НОМЕР_2 наповнена рідиною прозорого кольору із запахом паливно-мастильних матеріалів (зі слів директора ВТФ «ЛЕО» ОСОБА_1 - бензином А-92) в кількості 12 490 л.;
- рідину прозорого кольору із запахом паливно-мастильних матеріалів (зі слів директора ВТФ «ЛЕО» ОСОБА_1 - бензин А-92) в кількості 131 775 л.;
- рідину жовто-прозорого кольору із запахом паливно-мастильних матеріалів (зі слів директора ВТФ «ЛЕО» ОСОБА_1 - дизельне пальне) в кількості 4 780 л.;

- насос для перекачування паливно-мастильних матеріалів.

В ході проведення обшуку слідчим прийнято рішення про вилучення автомобіля Renault з д.н.з. НОМЕР_1 та причіп-цистерну з д.н.з. НОМЕР_2 наповнену рідиною прозорого кольору із запахом паливно-мастильних матеріалів, у зв'язку з тим, що вказаний автомобіль використовувався у незаконній діяльності, пов'язаної з транспортуванням з метою збуту незаконно-виготовлених підакцизних товарів (пального), оскільки директором підприємства не надано жодних дозвільних документів на зайняття діяльністю з пов'язаною зі збутом та виготовлення, зберігання, транспортування з метою збуту підакцизних товарів, а також документів які засвідчують якість та походження пального.

Вилучене в ході обшуку майно передано на відповідальне зберігання до ТОВ «БУМ БИР» про що складено відповідні акти приймання-передачі майна.

Вилучений автомобіль марки Renault з д.н.з. НОМЕР_1 та причіп-цистерна з д.н.з. НОМЕР_2 належить ВТФ «ЛЕО» (код [23236142](#)). Згідно договору оренди від 13 жовтня 2020 року.

Постановою старшого слідчого 3-го ВРКП СУ ГУ ДФС у Київській області Фастовця С.П. від 25 листопада 2020 року майно, вилучене в ході обшуку визнано речовим доказом.

26 листопада 2020 року прокурор відділу нагляду за додержанням законів органами фіскальної служби Київської обласної прокуратури Коваль Р.В. звернувся до Соломянського районного суду м. Києва з клопотанням про накладення арешту на тимчасово вилучене майно під час проведення обшуку на нафтобазі, яка знаходиться за адресою: Київська область, м. Біла Церква, вул. Привокзальна, б. 10, а саме: автомобіль марки Renault з д.н.з. НОМЕР_1 та причіп-цистерна з д.н.з. НОМЕР_2 наповнена рідиною прозорого кольору із запахом паливно-мастильних матеріалів (зі слів директора ВТФ «ЛЕО» ОСОБА_1 - бензином А-92) в кількості 12490 л., які використовувалися ВТФ «ЛЕО» (код [23236142](#)).

Ухвалою слідчого судді Соломянського районного суду м. Києва від 30 листопада 2020 року клопотання задоволено.

Перевіряючи законність прийнятого рішення слідчим суддею, колегія суддів враховує практику Європейського суду з прав людини та дотримання ним вимог КПК України, які регулюють норми застосування заходів забезпечення кримінального провадження, у тому числі щодо накладення арешту на майно.

Відповідно до вимог ст. 41 Конституції України кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним.

Статтю 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» від 23 лютого 2006 року № 3477-IV, передбачено, що при розгляді справ суди застосовують Конвенцію та практику Суду як джерело права.

Стаття 1 Першого протоколу до Європейської конвенції з прав людини передбачає, що кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений свого майна інакше, як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом або загальними принципами міжнародного права.

Застосовуючи заходи забезпечення кримінального провадження слідчий суддя повинен діяти у відповідності до вимог КПК України та судовою процедурою гарантувати дотримання прав, свобод та законних інтересів осіб, а також умов, за яких жодна особа не була б піддана необґрунтованому процесуальному обмеженню.

Зокрема, при вирішенні питання про арешт майна для прийняття законного та справедливого рішення слідчий суддя, згідно ст.ст. 94, 132, 173 КПК України, повинен врахувати правову підставу для арешту майна, можливість використання майна як доказу у кримінальному провадженні або застосування щодо нього конфіскації, в тому числі і спеціальної, наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення, розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, неправомірної вигоди, яка отримана юридичною особою, розумність та співрозмірність обмеження права власності завданням кримінального провадження, а також наслідки арешту майна для підозрюваного, третіх осіб.

Згідно з п. 7 ч. 2 ст. 131 КПК України, арешт майна є одним із видів заходів забезпечення кримінального провадження. У відповідності до п. 1 ч. 3 ст. 132 КПК України, застосування заходів забезпечення кримінального провадження не допускається, якщо слідчий, прокурор не доведе, що існує обґрунтована підозра щодо вчинення кримінального правопорушення такого ступеня тяжкості, що може бути підставою для застосування заходів забезпечення кримінального провадження.

У відповідності до усталеної практики Європейського Суду з прав людини в контексті вищевказаних положень, володіння майном повинно бути законним (див. рішення у справі «Іатрідіс проти Греції» [ВП], заява N 31107/96, п. 58, ECHR 1999-II). Вимога щодо законності у розумінні Конвенції вимагає дотримання відповідних положень національного законодавства та відповідності принципів верховенства права, що включає свободу від свавілля (див. рішення у справі «Антріш проти Франції», від 22 вересня 1994 року, Series A N 296-A, п. 42, та «Кушоглу проти Болгарії», заява N 48191/99, пп. 49 - 62, від 10 травня 2007 року). Будь-яке втручання державного органу у право на мирне володіння майном повинно забезпечити «справедливий баланс» між загальним інтересом суспільства та вимогами захисту основоположних прав конкретної особи. Необхідність досягнення такого балансу відображена в цілому в структурі статті 1 Першого протоколу. Необхідного балансу не вдасться досягти, якщо на відповідну особу буде покладено індивідуальний та надмірний тягар (див., серед інших джерел, рішення від 23 вересня 1982 року у справі «Спорронг та Лонрот проти Швеції», пп. 69 і 73, Series A N 52). Іншими словами, має існувати обґрунтоване пропорційне співвідношення між засобами, які застосовуються, та метою, яку прагнуть досягти (див., наприклад, рішення від 21 лютого 1986 року у справі «Джеймс та інші проти Сполученого Королівства», п. 50, Series A N 98).

Однак зазначених вимог закону слідчим суддею та прокурором, який звернувся із клопотанням про арешт майна, не дотримано.

Так, обґрунтовуючи своє клопотання в розумінні вимог ст. 132 КПК України, прокурором не надано достатніх і належних доказів тих обставин, на які послався у клопотанні, а слідчим суддею, у відповідності до вимог ст. 94 КПК України, належним чином не перевірено обґрунтованість клопотання та не оцінено ці докази з точки зору їх достатності та взаємозв'язку для прийняття рішення.

Як вбачається з долучених до апеляційних скарг матеріалів, ухвалою слідчого судді Солом'янського районного суду м. Києва від 09 листопада 2020 року надано дозвіл на вилучення пального, щодо якого відсутні ТТН, сертифікати якості, паспорти. Однак слідчим під час обшуку вилучено дизельне пальне у кількості 4800,00 л, на яке у ВТФ «ЛЕО» є усі необхідні документи, а саме: генеральний договір поставки нафтопродуктів №5136/315 від 02.03.2015 року; додаткова угода №8 від 02.10.2020 року; акцизна накладна від 02.10.2020 року; видаткова накладна від 02.10.2020 року; ттн від 02.10.2020 року; податкова накладна від 02.10.2020 року; додаткова угода № 9 від 03.11.2020 року; акцизна накладна від 03.11.2020 року; видаткова накладна від 03.11.2020 року; ттн від 03.11.2020 року; податкова накладна від 03.11.2020 року; сертифікат відповідності терміном дії з 11.03.2020 року по 10.03.2021 року; паспорт №1950; ліцензія на перевезення небезпечних

вантажів автомобільним транспортом серії АГ №585617 з необмеженим строком дії; ліцензія на зберігання пального (виключно для потреб власного споживання чи промислової переробки) №10270414202001270 від 26.05.2020 року терміном дії по 25.05.2025 року; ліцензія оптової торгівлі паливом за відсутності місць оптової торгівлі №990614201901516 від 25.07.2019 року терміном дії до 25.07.2024 року.

Окрім того, згідно долученого до апеляційної скарги витягу з ЄДРПОУ, видами діяльності ВТФ «ЛЕО» є: 46.71. - оптова торгівля твердим, рідким, газоподібним паливом і подібними продуктами; 47.30. - роздрібна торгівля паливом; 49.41. - вантажний автомобільний транспорт.

Також, вбачається, що транспортний засіб на який накладено арешт - Renault з д.н.з. НОМЕР_1 та причіп-цистерна з д.н.з. НОМЕР_2 знаходяться у користуванні ВТФ «ЛЕО» на підставі нотаріальної довіреності від 12 жовтня 2020 року, посвідченої приватним нотаріусом Білоцерківського міського нотаріального округу Деруном А.А., договору оренди причепа від 13 жовтня 2020 року, довіреності від 16 липня 2020 року, посвідченої тим же нотаріусом, договору оренди автомобіля від 13 жовтня 2020 року, укладеного з ФОП ОСОБА_2 строком до 21 вересня 2021 року.

Колегія суддів вважає, що накладаючи арешт на тимчасово вилучене майно під час проведення обшуку на нафтобазі, яка знаходиться за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. Привокзальна, 10 з метою збереження речових доказів у кримінальному провадженні внесеному до ЄРДР за №32020110000000114 за ознаками злочину, передбаченого ч. 1 ст. 204 КК України, а саме: автомобіль марки РЕНО д.н.з. НОМЕР_1 та причіп-цистерна з д.н.з. НОМЕР_3 наповнений рідиною прозорого кольору із запахом паливно-мастильних матеріалів, слідчим суддею не враховано санкцію ч. 1 ст. 204 КК України, якою передбачено штраф з конфіскацією та знищенням незаконно виготовлених товарів, а не транспортних засобів чи будь-якого іншого майна.

Відтак, накладення арешту на вказане майно порушує права ВТФ «ЛЕО», як законного володільця вказаних транспортних засобів, отже не відповідає завданню, визначеному ст.ст. 170, 173 КПК України - запобіганню можливості його приховування, пошкодження, псування, знищення, перетворення, відчуження.

На думку колеги судді, накладення арешту на транспортні засоби перевищує розумний баланс та співмірність втручання у господарську діяльність ВТФ «ЛЕО».

Відповідно до вимог ч. 1 ст. 170 КПК України, арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою слідчого судді або суду права на відчуження, розпорядження та/або користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом злочину, підлягає спеціальній конфіскації у підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб, конфіскації у юридичної особи, для забезпечення цивільного позову, стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди, можливої конфіскації майна. Арешт майна скасовується у встановленому цим Кодексом порядку.

Згідно з вимогами ч. 2 ст. 170 КПК України, арешт майна допускається зокрема, з метою забезпечення, зокрема збереження речових доказів.

Відповідно до вимог ч. 3 ст. 170 КПК України, арешт накладається на майно будь-якої фізичної або юридичної особи за наявності достатніх підстав вважати, що воно відповідає критеріям, зазначеним у ст. 98 КПК України.

Однак, з оскарженої ухвали слідчого судді не вбачається, яким самим критеріям, визначеним ст. 98 КПК України, відповідає зазначене майно, як речовий доказ та у чому полягають ознаки злочину, передбаченого ч. 4 ст. 204 КК України. Окрім того, у даному кримінальному провадженні нікому не повідомлено про підозру.

Слідчим суддею при постановленні оскаржуваної ухвали не перевірено вказані обставини, які свідчать про відсутність правових підстав для накладення арешту

на вказане майно з метою збереження речових доказів, на яку посилається орган досудового розслідування.

На підставі викладених обставин, які свідчать про неповноту та односторонність судового розгляду, ухвала слідчого судді про накладення арешту на майно, зазначене у клопотанні прокурора підлягає скасуванню як незаконна, а апеляційна скарга - задоволенню, з постановленням апеляційним судом нової ухвали про відмову у задоволенні клопотання прокурора за недоведеності необхідності арешту майна, який при викладених у клопотанні обставинах явно порушуватиме справедливий баланс між інтересами власників майна, гарантованими законом і завданням цього кримінального провадження.

Керуючись ст. ст. 170, 171, 173, 309, 376, 395, 404, 405, 407, 422 КПК України, колегія суддів -

ПОСТАНОВИЛА:

Поновити представнику виробничо-тогівельної фірми «ЛЕО» - адвокату Щиглову Є.О. строк на апеляційне оскарження ухвали слідчого судді Солом`янського районного суду м. Києва від 30 листопада 2020 року та задовольнити апеляційну скаргу.

Ухвалу слідчого судді Солом`янського районного суду м. Києва від 30 листопада 2020 року, якою задоволено клопотання прокурора відділу нагляду за додержанням законів органами фіскальної служби Київської обласної прокуратури Ковалю Р.В., накладено арешт на тимчасово вилучене майно під час проведення обшуку на нафтобазі, яка знаходиться за адресою: Київська область, м. Біла Церква, вул. Привокзальна, б. 10, з метою збереження речових доказів у кримінальному провадженні внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 32020110000000114, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 204 КК України, а саме: автомобіль марки Renault з д.н.з. НОМЕР_1 та причіп-цистерна з д.н.з. НОМЕР_2 наповнена рідиною прозорого кольору із запахом паливно-мастильних матеріалів (зі слів директора ВТФ «ЛЕО» ОСОБА_1 - бензином А-92) в кількості 12490 л., які використовувалися ВТФ «ЛЕО» (код [23236142](#)), - скасувати.

Постановити нову ухвалу, якою відмовити у задоволенні клопотання прокурора відділу нагляду за додержанням законів органами фіскальної служби Київської обласної прокуратури Ковалю Р.В. про накладення арешту на тимчасово вилучене майно під час проведення обшуку на нафтобазі, яка знаходиться за адресою: Київська область, м. Біла Церква, вул. Привокзальна, б. 10, а саме: автомобіль марки Renault з д.н.з. НОМЕР_1 та причіп-цистерна з д.н.з. НОМЕР_2 наповнена рідиною прозорого кольору із запахом паливно-мастильних матеріалів (зі слів директора ВТФ «ЛЕО» ОСОБА_1 - бензином А-92) в кількості 12490 л., які використовувалися ВТФ «ЛЕО» (код [23236142](#)).

Ухвала апеляційного суду відповідно до правил, визначених ч. 4 ст. 424 КПК України, є остаточною й оскарженню в касаційному порядку не підлягає.

Судді:

Юрдіга О.С. Мельник В.В. Слива Ю.М.

Єдиний унікальний 760/25930/20 Слідчий суддя в 1-ій інстанції: Оксюта Т.Г.

Справа № 11сс/824/1164/2021 Доповідач Юрдига О.С.

Категорія ст.170 КПК

© YouControl. All rights reserved